Nek- en rugletsels in zwembaden (deel 2)

HET SLACHTOFFER ZONDER 'SPINEBOARD' UIT HET WATER VERWIJDEREN

Wanneer er geen spineboard in het zwembad aanwezig is, kan een slachtoffer met hulp van omstanders uit het water getild worden.
Het slachtoffer wordt eerst naar ondiep water gebracht. Eén van de redders neemt de leiding over de operatie en vertelt ieder zijn taak.
Eén redder fixeert het hoofd, de tweede redder ondersteunt de romp en coördineert de actie.

Twee omstanders ondersteunen ter hoogte van het zitvlak en de onderbenen. Op de kant neemt iemand plaats om de fixatie van het hoofd over te nemen. De personen die in het water staan, houden de handpalmen neerwaarts gericht.

De coördinator telt tot drie waarop er gelijktijdig getild wordt. Op aanwijzen van de coördinator worden de handen één voor één onder het slachtoffer weggeschoven.

Wanneer het slachtoffer op het droge ligt, kan een nekkraag aangebracht worden. Deze kraag verzekert de immobilisatie van de nek en het hoofd.

HET SLACHTOFFER MET EEN 'SPINEBOARD' UIT HET WATER VERWIJDEREN

Het gebruik van een spineboard is te vergelijken met dat van een schepbrancard. De plank wordt langs het slachtoffer onder water geduwd.

Door het drijfvermogen van de plank zal het slachtoffer opgetild worden en komt deze op de plank te liggen.

Na fixatie van het hoofd, worden de andere gordels aangespannen, zodat het slachtoffer volledig geïmmobiliseerd is. Het slachtoffer kan zo met de ziekenwagen vervoerd worden. Het materiaal waaruit de plank vervaardigd is, laat zelfs toe om röntgenfoto's te nemen.

Tijdens de redding en de berging van het slachtoffer neemt één redder de leiding over de hele operatie. Het is deze persoon die zegt wie wat moet doen en wanneer er gelijktijdig een beweging moet uitgevoerd worden.